

a malo aut uicioq; causę ita recedā. diut me defugere appareat. sed ut totū bono illo ornando. & au-
 gendo dissimulati obtruat². & sic causa est marginis firmissima queq; maxime tuor fide plu-
 ra sunt siue quo unū. Sin aut in conciliatione. aut in p̄motione causa est ad eā me potissimū par-
 te que maxime mouere animos hominū potest confere summa deniq; huius generis hec est. ut si
 in refellendo aduersario firmiter eē oratio. quā in confirmandis nr̄is reb; potest. omnia in illū tela
 conferā. similia p̄bari facilius quā illa ^{red.} argui possunt. abducere animos a contraria defensione
 & ad nr̄a conor deducere. Duo deniq; illa que facillimē uident². qm̄ que difficiliora sunt. non
 possū in multis promeo iure sumo unū ut molesto. aut difficili arguēto. aut loco n̄
 nūquā omnino nihil respondeā quod forsitan aliquis iure senserit. Quis enī est qui facere n̄ pos-
 sit? Sed tam ego de mea nunc n̄ de aliorū facultate disputo. confiteorq; me si quae p̄mat res ue-
 hemētius ita cedere solere. ut n̄ modo n̄ abiecto. sed ne reiecto quidē scuto fugere uidear. Sed
 adhibere quaidā indicendo. indicendo specie. atq; pugne simile fugā consistere uero in eo
 p̄silio sic non fugiendi hostis. sed capiendi loci causa accessisse uidear. Alterū est illud qd
 ego maxime oratori cauendū. & providendū puto. qd q; me sollicitare summe solē. non tā ut
 p̄sim causis elaborare soleo quā ut nequid sim. non qd entendū sit in utroq; Sed tam multo
 est turpius oratori nocuisse uideri causae. quā n̄ p̄fuisse. Sed quid hoc loco uos in tuos exatle
 An hec ut sint contemnienda contemnim²? CATUL². - Minime inquit ille. Sed caesar
 de isto ipso quiddam uelle dicere uidebat². ANTONIUS. Me uero libente inquit anto-
 nius dixerit siue refellendi causa siue querendi. LULIUS. Tum lulius. Ego me hercule in

UNIV. BIOL.
ERLANGEN

Ms. 380 (jetzt in P49), 123r oben

In contraria parte quod sit aut grauius, aut aequè graue. Illa autem ² aut concili
 nationis causa leniter aut p² mouitionis uehementer aguntur contrarius cōmitionib;
 ob generib; quorū alterū uehementis ēē uolūm² difficilis ad distinguendū similitudo. Nā efferenda s̄.
 ex illa dignitate qua conciliam² is qui audunt ad hanc uē acerrimāq; eosclē excit² anim²
 influat oportet aliquid ex hac utriūquē animi aliquid inflāmandū est illi lenitati. neq; est
 ulla tēperatioz quā illa in qua asperatas contentiones orationis ipsius humanitate condū
 remissio aut lenitatis. quādā grauitate contentio^{ne} firmat². Uterq; aut genere dicendi. &
 ille in quo uis atq; coe²tentio querit². & hoc qd ad uitā & mortē accommodat². & principia tar
 dat². & exit² spissi. & p²ducta ēē debes. Nā neq; ad silendū. statū est ad gen² illud orationis. Ab
 est enī totū a causa. & homines prius illud ipsū qd propriū sui iudici. & audiri desiderat.
 Nā cū in orationē ingress² sis. celerit² dicendū est. Nē sic argumētū simul atq; positū est
 arripit² alterūq; & terciū poscit². Ite misericordiā. aut uindictā simul atq; que simul atq;
 emissā est ad hereser. Illud aut gen² orationis. si cogmitionē iudicis. sed magis p²urbationē
 requirit consequi. nisi multa & uaria & copiosa. & similitudine contentione actionis. ne
 mō potest. Quare qui ad breuit². aut summissē dicunt. docere iudicē possunt. cōmouere nō pos
 sunt in qua sunt omīa. Iū illud p²spiciū est. omīū rerū in contrariis partis facultatē. ex
 isde suppeditari locis. Sed argumēto resistendū est. aut usque p²o probandē eius causa summa²
 p²cedendū est. Iuxta dēmonstratū ad aliquid dēmonstratū.

Tunc uterq; possit
 cōmouere argu
 mētū rationis
 ipsa confirmat